

Р Е Ш Е Н И Е

№ 168

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 28 февруари 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на пети февруари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №28 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „***** ЕООД, ЕИК *****“, седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. Протожерица №102, представлявано от Й. А. К. - управител, срещу Решение №987 от 01.11.2013 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №983 по описа на съда за 2013 г. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) №23-2307177 на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) - Софийска област (СО), издадено срещу „СБДПЛР“ ЕООД, гр. Перник, в качество „работодател“ по смисъла на КТ, с което за нарушение и на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

В касационната жалба се твърди, че районният съд незаконосъобразно не е взел предвид приложимостта на чл. 34, ал. 1, изр. 2-ро на ЗАНН при образуване на административнонаказателното производство, тъй като актът за установяване на процесното нарушение, на основание който е издадено обжалваното НП, бил издаден извън рамките на тримесечния срок от откриване на нарушителя. От касационния съд се иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и по същество - да отмени процесното наказателно постановление. Пред съда жалбоподателят е представляван от адв. П., който поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба – ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ – СОФИЙСКА ОБЛАСТ не изпраща представител и не дава становище във връзка с жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, предлага решението на първоинстанционния съд да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд – Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

По съществото на жалбата:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник след преценка на представените и събрани във връзка със спора доказателства и е приел за безспорно от фактическа страна, че на 19.12.2012 г. в хода на извършвана от инспектори на Д „ИТ“ – СО проверка по спазване на трудовото законодателство по отношение на „*****“ ЕООД, гр. Перник било установено, че дружеството, в качество работодател, не е изпълнило дадено задължително предписание на контролен орган, дадено с т. 1 на Протокол №0741/13.07.2012 г., а именно: в срок до 23.07.2012 г. да изплати уговореното трудово възнаграждение за извършената работа на лицето Наташа Кирилова Георгиева на длъжност „медицинска сестра“, за положения труд за месец април 2012 г. съгласно изискванията на чл. 128 от КТ. За така установеното, на 16.01.2012 г. със съставяне на акт за нарушение, срещу „СВДПЛР“ ЕООД, гр. Перник е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите районният съд установил от правна страна, че производството по налагане на административно наказание е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения, с които правото на защита на посоченото за нарушител лице да е било съществено ограничено. Възражението на представляващия наказаното лице, за съставен акт за нарушение след изтичане на тримесечния срок, указан в чл. 34, ал. 1 на ЗАНН, районният съд не е приел за основателно и мотивирано го е отхвърлил.

Разгледал съществото на спора решаващият състав на първата съдебна инстанция е постановил, че правилно и законосъобразно, съответно на установеното по фактите, е ангажирана административнонаказателна отговорност на посоченото лице и за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ. Обсъдил наличие на условия за квалифициране на нарушението като маловажно в смисъла на чл. 415в от КТ, районният съдия мотивирано е отказал да преквалифицира същото, поради нереализиране на изискващите се от привилегированата норма кумулативно заложили предпоставки.

При изследване на въпроса за вида и размера на определеното да бъде наложено административно наказание районният съд е приел същото за съобразено с вида, предвиден за извършеното нарушение, както и справедливо определено в размер на предвидения минимум при спазване правилата за определяне на административното наказание, заложили в чл. 27 на ЗАНН.

При извършената служебно цялостна проверка относно приложимия материален закон и предвид доводите на жалбоподателя Административен съд – Перник намира следното:

Споделят се напълно изводите на първата съдебна инстанция, както по отношение спазването на срока по чл. 34, ал. 1 на ЗАНН за образуване на производството по налагане на административно наказание, така по съществото на спора относно съставомерност на нарушението и неговото авторство и липсата на предпоставки за приложение на чл. 415в от КТ, а също и относно законосъобразността на вида и размера и справедливостта на определеното да бъде наложено административно наказание.

Решението е правилно.

Не се приема оплакването на касатора срещу изводите на първата съдебна инстанция за образувано административнонаказателно производство извън рамките на срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН.

Тримесечния срок за съставяне на акт по чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН почва да тече от откриването на нарушителя. Не се споделя тезата на жалбоподателя, че в процесния случай от деня следващ деня, до който изпълнението на предписанието е било дължимо, нарушителят се счита за установен от страна на контролните органи, компетентни да съставят акт за административно нарушение. Еднопосочна е съдебната практика, че нарушителят се счита за открит, когато в писмен документ, в показания на свидетели или в лично волеизявление на дееца се съдържат данни, които не пораждат съмнение за авторството на деянието. Тези данни обаче следва да са станали и достояние и то именно на компетентния да състави акта, а не на друг орган. В конкретния случай датата на откриване на нарушителя съвпада с датата, на която контролните органи от Д „ИТ“ – СО са констатирани в хода на извършвана проверка, че работодателят не е изпълнил дадено по повод предходна проверка задължително предписание по чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ. От този момент компетентният актосъставител е узнал за извършеното

административно нарушение и за него е започнал на общо основание да тече срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за съставяне на акт в тримесечен срок от проверката, тъй като от този момент за него нарушителят е станал известен. По настоящото дело няма данни нарушението и неговият извършител да са станали известни на инспекторите в момент, по-ранен от 19.12.2012 г. От този момент е установено, че наказаното лице и настоящ касатор следва да понесе административнонаказателна отговорност, тъй като тогава е установено, че даденото задължително предписание не е изпълнено, какъвто е съставът на нарушението по чл. 415, ал. 1 от КТ. Ето защо това е началният момент, от който тече тримесечния срок по чл. 34 от ЗАНН. В рамките на този срок е съставен процесният АУАН – на 16.01.2013 г.

Други основания за касиране на решението на Районен съд – Перник в жалбата не се сочат, поради което касационния състав и не извършва проверка за наличието им, извън рамките на служебно дължащата се такава за валидност, допустимост и правилно приложение на материалния закон.

Предвид горните изводи обжалваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание ч. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №987 от 01.11.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №983 по описа на съда за 2013 г., с което е потвърдено наказателно постановление №23-2307177 на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „*****“ ЕООД, в качество „работодател“ по смисъла на КТ, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. ***** № ***, представлявано от Й. А. К. – управител, с което за нарушение и на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/